

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/១១១៦/០១៦

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទី៧ ស្តីពីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់តយ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន ស្តីពីកិច្ចសម្រួលការដឹកជញ្ជូនផ្លូវកាត់ទំនិញ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៧ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៩ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទី ៧ ស្តីពីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយ
នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន ស្តីពីកិច្ចសម្រួល
ការដឹកជញ្ជូនផ្លូវកាត់ទំនិញ**

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទី ៧ ស្តីពីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន ស្តីពីកិច្ចសម្រួលការដឹកជញ្ជូនផ្លូវកាត់ទំនិញ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខានៅ រាជធានីប៉ាងកក នៃព្រះរាជាណាចក្រថៃ នាថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៥ ហើយដែលមានអត្ថបទ ទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

លេខ. ១២១១. ១០៧៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី
នៃសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា
អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

លេខ: ១០៦២ ស.ណ
សំណៅវិញ្ញាបនបត្រជាភ្នាក់ងារចែកចាយ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ស៊ុយ សុខា

**ពិធីសារទី៧
ស្តីពី
ប្រព័ន្ធន្ទងកាត់គយ**

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ ម៉ាឡេស៊ី សាធារណរដ្ឋសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ប្រទេសសមាជិកនៃប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (ដែលហៅថា “បណ្តាប្រទេសសមាជិក” ឬតែមួយហៅថា “ប្រទេសសមាជិក”)

ដោយរំលឹកឡើងវិញ កិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌអាស៊ានស្តីពីកិច្ចសម្របសម្រួលការដឹកជញ្ជូនន្ទងកាត់ទំនិញ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ នៅរដ្ឋធានីហាណូយ ប្រទេសវៀតណាម (ហៅថា “កិច្ចព្រមព្រៀង”)

ដោយទទួលស្គាល់ មាត្រា១៨និងមាត្រា២៥ ខាងក្រោម ផ្តល់ការសន្មតនៃការអនុវត្តពិធីសារនានា ដែលត្រូវជាផ្នែករបស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

ដោយរំលឹកឡើងវិញ ប្រព័ន្ធន្ទងកាត់គយអាស៊ាន គឺជាកិច្ចដំណើរការការងារឆ្ពោះទៅការបង្កើតសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន ដូចដែលមានចែងក្នុងឯកសារគោលរបស់សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន

ដោយមានគោលបំណង លើកទឹកចិត្តនិងសម្រួលប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូនន្ទងកាត់និងដឹកជញ្ជូនអន្តររដ្ឋនៅក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសសមាជិក

ដោយឯកភាពបញ្ជាក់ថា ការសន្និដ្ឋានរបស់ពិធីសារនេះនឹងផ្តល់ការរៀបចំប្រកបដោយ
ប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផលដល់ពាណិជ្ជកម្មដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ក្នុងបណ្តាប្រទេសសមាជិក
បានយល់ព្រម ដូចខាងក្រោម៖

មាត្រា ១.- និយមន័យ

គោលបំណងនៃពិធីសារនេះគឺ៖

ក- “ប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន” ឬ “ACTS” គឺជាប្រព័ន្ធគយនៃការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ក្រោម
ការត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ដើម្បីសម្រួលចរាចរទំនិញឆ្លងកាត់ក្នុងដែនមួយឬច្រើននៃភាគីហត្ថលេខី
ដែលមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ។ នៅពេលដែលមានដំណើរឆ្លងកាត់ដែនប្រទេសមួយឬច្រើន គឺគ្រាន់
តែជាចំណែកមួយនៃការចាប់ផ្តើមនិងការបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរនៅក្រៅព្រំដែនមួយឬច្រើននៃភាគី
ហត្ថលេខី ដោយឆ្លងកាត់ដែននៃភាគីហត្ថលេខីទាំងនេះសម្រាប់ចរាចរទំនិញឆ្លងកាត់

ខ- “នីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន” គឺជាវិធាននិងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងលើប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់
គយអាស៊ាន ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះនិងឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសភ្ជាប់ជាមួយ

គ- “អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច” គឺជាសមត្ថកិច្ចគយឬសមត្ថកិច្ចផ្សេងទៀតដែលទទួលខុសត្រូវ
អនុវត្តបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ

ឃ- “គយ” គឺជាអាជ្ញាធរគយនៃភាគីហត្ថលេខី

ង- “បំណុលគយ” គឺជាពន្ធគយ អាករ និងកម្រៃផ្សេងទៀតដែលអាចបង់នៅពេលទំនិញ
ដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការអនុវត្តនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាននេះ

ច- “ការិយាល័យគយដើមទី” គឺជាការិយាល័យគយដែលប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់
ចាប់ផ្តើម

ឆ- “ការិយាល័យគយគម្យដ្ឋាន” គឺជាការិយាល័យគយដែលប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់
បានបញ្ចប់

ជ- “ការិយាល័យគយឆ្លងកាត់” គឺជាការិយាល័យគយណាមួយនៅចំណុចចាកចេញឬចូល
ទៅក្នុងដែននៃភាគីហត្ថលេខី ក្រោមបរិបទប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់

ឈ- “ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់” គឺជាសេចក្តីប្រកាសដែលត្រូវបំពេញដោយប្រតិវេទករដើម
សម្រាប់ដាក់ជូនការិយាល័យគយដើមទី ដើម្បីដាក់ទំនិញឲ្យស្ថិតក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយ
អាស៊ាន

ញ- “បច្ចេកទេសដំណើរការទិន្នន័យ” គឺជាសេចក្តីណែនាំស្តីពីព័ត៌មានដែលត្រូវបំពេញ បែបបទពាក់ព័ន្ធ ក្នុងប្រព័ន្ធដំណើរការទិន្នន័យរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឬការផ្លាស់ប្តូរសារ ស្តង់ដារអេឡិចត្រូនិក ជាមួយនឹងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

ដ- “អ្នកធានា” គឺជារូបវន្តឬនីតិបុគ្គលទី៣ ដែលទទួលរ៉ាប់រងក្នុងការទូទាត់រួមគ្នា ឬដោយ ភាគខ្លះ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាមួយប្រតិវេទករនូវរាល់បំណុលគយ រហូតគ្រប់ចំនួនប្រាក់ដែល ដាក់ធានា

ប- “ការិយាល័យនិមុត្តិធានា” គឺជាការិយាល័យមួយឬច្រើនដែលកំណត់ដោយភាគីហត្ថលេខី ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិមុត្តិធានានៅក្នុងប្រទេសនោះ សម្រាប់ផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកធានានិងសម្រាប់ គ្រប់គ្រងនិមុត្តិធានាលើកិច្ចប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់

ខ- “ប្រតិវេទករដើម” គឺជាបុគ្គលដែលដាក់ទំនិញឲ្យស្ថិតនៅក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយ អាស៊ាន បើទោះជាធ្វើដោយតំណាងដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតក៏ដោយ

ល- “ប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់” គឺជាការដឹកជញ្ជូនទំនិញពីការិយាល័យគយដើមទី ទៅកាន់ ការិយាល័យគយគម្របដ្ឋាន ក្រោមការអនុវត្តនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន។

មាត្រា ២.- ទំហំនៃការអនុវត្ត

អនុលោមតាមមាត្រា ១៨.១ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង បណ្តាប្រទេសសមាជិកព្រមព្រៀងបង្កើតប្រព័ន្ធ ឆ្លងកាត់គយអាស៊ាននិងអនុវត្តបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ សម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ទំនិញក្នុងដែន របស់បណ្តាប្រទេសសមាជិក។

មាត្រា ៣.- បញ្ញត្តិទូទៅ

១- ដោយគ្មានការប៉ះពាល់ដល់កថាខណ្ឌ២និងកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រានេះ ប្រទេសសមាជិក នីមួយៗត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់ដែនរបស់ខ្លួន ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយ អាស៊ាន។

២- ប្រទេសសមាជិកអាចហាមឃាត់និង/ឬដាក់កម្រិតកំណត់ទំនិញមួយចំនួនពីការប្រើប្រាស់ នីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន ក្រោមលក្ខខណ្ឌសីលធម៌សាធារណៈ គោលនយោបាយ សាធារណៈ ឬសន្តិសុខសាធារណៈ ការពារសុខុមាលភាពនិងជីវិតមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ ការការពារ

បេតិកភណ្ឌជាតិដែលមានតម្លៃខាងសិល្បៈប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬបុរាណវត្ថុវិទ្យា ឬការការពារទ្រព្យសម្បត្តិ ពាណិជ្ជកម្មឬឧស្សាហកម្ម។

៣- បន្ទាប់ពីបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ បញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និង/ឬទំនិញជាប់ កម្រិតកំណត់របស់ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់នឹងពិធីសារនេះ។ ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗអាចធ្វើវិសោធនកម្មបញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និង/ឬទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់ ដោយត្រូវជូនដំណឹងឲ្យបានឆាប់មកអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ចំពោះការធ្វើវិសោធនកម្មនេះ។ អគ្គលេខាធិការអាស៊ានត្រូវជូនដំណឹងឲ្យបានឆាប់ចំពោះការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មនៃឧបសម្ព័ន្ធនេះទៅឲ្យ បណ្តាកាត់ហត្ថលេខី។

៤- ទំនិញដែលស្ថិតនៅក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន នឹងមិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៃ ការបង់ពន្ធនិងអាករ លើកលែងតែកម្រៃជីកជញ្ជូន ចំណាយរដ្ឋបាលសម្រាប់ការឆ្លងកាត់ ឬកម្រៃ សេវាកម្មដែលត្រូវបង់ ក្នុងករណីដែលបញ្ញត្តិនៃនីតិវិធីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ានត្រូវអនុវត្តនិង និម្មិតធានាត្រូវបង់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥ នៃពិធីសារនេះ។ ទោះបីយ៉ាងណា បញ្ញត្តិនេះមិន ហាមឃាត់៖

- ក- ការប្រមូលពន្ធនិងអាករនៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ ខណៈដែលពន្ធនិងអាករទាំងនេះត្រូវ បង់ទោះបីជាទំនិញត្រូវនាំចេញក្រោមការឆ្លងកាត់ឬក្រោមនីតិវិធីនាំចេញជាតិ ឬ
- ខ- ការប្រមូលពន្ធនិងអាករ នៅក្នុងប្រទេសគម្យដ្ឋាន ខណៈដែលប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ ត្រូវបញ្ចប់និងទំនិញត្រូវបញ្ចេញពីគយសម្រាប់ប្រើប្រាស់។

៥- លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបំពេញនិងទម្រង់បែបបទគយដែលត្រូវអនុវត្តសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ ឆ្លងកាត់ ត្រូវមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិជាតិនិង/ឬសេចក្តីជូនដំណឹងរដ្ឋបាល ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ច។

៦- ជាវិធានទូទៅ ទំនិញដែលដាក់ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ានត្រូវបានលើក លែងពី៖

- ក- ការត្រួតពិនិត្យជារូបវន្តដោយគយលើតម្រាយផ្លូវ ក្រៅពីការត្រួតពិនិត្យត្រានិង ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាត្រួតពិនិត្យដោយគ្មានការរំខាន។
- ខ- ការអមឃ្លាំមើលទំនិញរបស់គយ និង
- គ- ការតម្រូវឲ្យតម្កល់និម្មិតធានាឬមូលបត្របំណុលមានចែងក្នុងពិធីសារនេះនិង ឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសភ្ជាប់ជាមួយ។

៧- ប្រទេសសមាជិកត្រូវលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យា ទូរគមនាគមន៍ និង បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងហានិភ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់គយនិងធុរជន។

មាត្រា ៤.- ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់

១- ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ត្រូវបំពេញដោយប្រតិវេទករដើមឬអ្នកតំណាងដែលទទួលសិទ្ធិ ដើម្បីប្រកាសអំពីទំនិញឆ្លងកាត់ ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន។

២- ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់និងឯកសារពាក់ព័ន្ធសម្រាប់គោលបំណងនៃការអនុវត្តនីតិវិធី ប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា ៥.- និមុត្តិធានាសម្រាប់បំណុលគយ

១- ដើម្បីធានាការទូទាត់បំណុលគយដែលអាចកើតឡើង នៅពេលទំនិញដាក់ក្រោមនីតិវិធី ប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាននិងមានការលើកលែងតែករណីផ្សេងពីនេះ ប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ត្រូវ គ្រប់ដណ្តប់ដោយនិមុត្តិធានាដែលមានសុពលភាពសម្រាប់បណ្តាប្រទេសសមាជិកចូលរួមក្នុង ប្រតិបត្តិការនេះ។

២- និមុត្តិធានាត្រូវតម្កល់ដោយប្រតិវេទករដើមនិងទឹកប្រាក់អតិបរមាមិនត្រូវលើសពី បំណុលគយដែលត្រូវទូទាត់។

៣- អ្នកធានាត្រូវតែងតាំងនិងយល់ព្រមដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានា ក្នុងប្រទេសសមាជិក ដែលនិមុត្តិធានាត្រូវតម្កល់។ អ្នកធានាត្រូវផ្តល់អាសយដ្ឋានច្បាស់លាស់សម្រាប់ទំនាក់ទំនងផ្នែក សេវាកម្ម ក្នុងដែនរបស់ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗដែលចូលរួមក្នុងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ។ ក្នុងករណី ដែលអ្នកធានាពុំមានអាសយដ្ឋានសម្រាប់ទំនាក់ទំនងសេវាកម្ម អ្នកធានាត្រូវតែងតាំងភ្នាក់ងារក្នុង ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗដែលចូលរួមក្នុងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ។

មាត្រា ៦.- ឧប្បត្តិហេតុនៅតាមតម្រាយផ្លូវ

ក្នុងករណីដែលមានការបាត់បង់ឬការខូចខាតនូវទំនិញ ការដាច់រំហែកសៀលគយ ឬ ឧប្បត្តិហេតុផ្សេងទៀត ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចជះឥទ្ធិពលដល់លទ្ធភាពស្របច្បាប់នៃការអនុវត្តនីតិវិធី

ប្រព័ន្ធផ្គងកាត់គយអាស៊ាន ប្រតិវេទករដើម ប្រតិបត្តិករដឹកជញ្ជូន ឬបុគ្គលផ្សេងទៀតដែលទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងទំនិញ ត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ពីឧប្បត្តិហេតុនេះទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃប្រទេសសមាជិក ដែលមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនស្ថិតក្នុងដែនរបស់ប្រទេសសមាជិកនេះ និងត្រូវអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនិងនីតិវិធីសម្រាប់ឧប្បត្តិហេតុ ដោយអនុលោមតាមឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា៧.- បទល្មើសគយ

១- ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវមានសិទ្ធិដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវការប្រើប្រាស់នីតិវិធីប្រព័ន្ធផ្គងកាត់គយអាស៊ាន ចំពោះបុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសច្បាប់គយ ឬច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតអនុលោមតាមការដឹកជញ្ជូនទំនិញជាអន្តរជាតិ ដែលសិទ្ធិដកហូតនេះ គឺស្ថិតក្រោមការវិនិច្ឆ័យរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

២- រាល់បទល្មើសគយដែលរកឃើញពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការផ្គងកាត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសអនុលោមតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាតិរបស់ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ។

មាត្រា៨.- នីតិវិធីសាមញ្ញកម្ម

១- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសសមាជិក ដែលក្នុងដែនអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន អាចអនុញ្ញាតឲ្យជួរជនមួយចំនួនប្រើប្រាស់នីតិវិធីសាមញ្ញសម្រាប់ប្រតិបត្តិការផ្គងកាត់គយ។

២- ការទទួលខុសត្រូវរបស់ជួរជនដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតក្រោមនីតិវិធីសាមញ្ញកម្មនេះ មានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា៩.- ការជួយគ្នាផ្នែករដ្ឋបាលនិងការទាមទារ

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃបណ្តាប្រទេសសមាជិកត្រូវជួយគ្នាទៅវិញទៅមកដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាតិរបស់ខ្លួនក្នុងការសាកសួរនិងស៊ើបអង្កេតនិង/ឬការទាមទារណាមួយ ដែលកើតឡើងពីប្រតិបត្តិការផ្គងកាត់គយ។

មាត្រា១០.- ស្ថាប័នចាត់មេច

១- កិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកគយអាស៊ាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវនូវការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យសារឡើងវិញសម្របសម្រួល និងត្រួតពិនិត្យគ្រប់ទិដ្ឋភាពនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។ កិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកគយអាស៊ានអាចចាត់តាំងក្រុមការងារឬគណៈកម្មាធិការ

មួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីជួយបំពេញការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តពិធីសារនេះ។

២- លេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានត្រូវផ្តល់ការឧបត្ថម្ភចាំបាច់ផ្នែករដ្ឋបាលនិងជាជំនួយការសម្រាប់ កិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកគយអាស៊ាន ដើម្បីអនុវត្តតួនាទី ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវដែលមានចែង ក្នុងពិធីសារនេះ។

៣- រាល់ការធ្វើវិសោធនកម្មឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសនៃពិធីសារនេះ ត្រូវសម្រេចអនុម័ត ដោយកិច្ចប្រជុំអគ្គនាយកគយអាស៊ាន។ វិសោធនកម្មទាំងនេះត្រូវភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាលនៃ ពិធីសារនេះនិងជាផ្នែកមួយនៃពិធីសារនេះផងដែរ។

មាត្រា ១១.- បញ្ញត្តិផ្សេងទៀត

១- ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របមួយដើម្បីធានាថាបញ្ញត្តិនៃ ពិធីសារនេះ ត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្មនិងប្រសិទ្ធផល ដោយត្រូវពិចារណាលើ ភាពចាំបាច់ក្នុងការកាត់បន្ថយតាមលទ្ធភាព ដែលអាចធ្វើបាននូវបែបបទនានាដែលមិនចាំបាច់ តម្រូវឲ្យកាត់ចូលរួមប្រើប្រាស់នីតិវិធីប្រព័ន្ធច្នងកាត់គយអាស៊ានអនុវត្ត ដោយឈរលើស្មារតីនៃ ប្រយោជន៍រួម និងការយោគយល់គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការដោះស្រាយនូវការលំបាកនានាដែលនឹង អាចជួបប្រទះក្នុងការអនុវត្តនូវពិធីសារនេះ ។

២- តាមលទ្ធភាពនិងស្របតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន បណ្តាប្រទេសសមាជិកត្រូវផ្តល់ឲ្យគ្នា ទៅវិញទៅមកនូវរាល់ព័ត៌មាននិងជូនដំណឹងឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកអំពីការដាក់ចេញនូវវិធានការ នានាដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការប្រតិបត្តិការនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា ១២.- អវសានប្បញ្ញត្តិ

១- ពិធីសារនេះត្រូវតម្កល់ទុកនៅលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ាន ដែលជាអ្នកត្រូវបញ្ជូនជាបន្ទាន់ នូវច្បាប់ចម្លងដែលមានការបញ្ជាក់ថា បានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម មួយច្បាប់ជូនទៅ គ្រប់ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ។

២- ពិធីសារនេះ រួមទាំងឧបសម្ព័ន្ធនិងឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេស គឺជាផ្នែកនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ ក្នុងករណីដែលគ្មានសង្គតិភាព ឬមានអត្ថន័យមិនស្របគ្នាណាមួយក្នុងពិធីសារនេះ នោះកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវយកជាគោល។

៣- ពិធីសារនេះត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលយកដោយបណ្តាប្រទេសសមាជិក។ លិខិតុបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័ន ឬការទទួលយកត្រូវតែម្តងទុកជូនអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលជាអ្នកត្រូវជូនដំណឹងទៅប្រទេសសមាជិកនីមួយៗអំពីការទទួលតម្កល់ទុកនេះ។

៤- ពិធីសារនេះត្រូវចូលជាធរមាន បន្ទាប់ពីគ្រប់បណ្តាប្រទេសសមាជិកទាំងអស់បានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលយកដោយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន។

៥- ពិធីសារនេះគ្មានចែងអំពីការបម្រុងទុកណាមួយឡើយ ទាំងនៅពេលចុះហត្ថលេខា ឬការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលយក។

៦- លើកលែងតែការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះឧបសម្ព័ន្ធនិងឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេសដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រា៣និងកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រា១០ នៃពិធីសារនេះ ការធ្វើវិសោធនកម្មបញ្ញត្តិណាមួយនៃពិធីសារនេះ ត្រូវតែមានការព្រមព្រៀងពីគ្រប់បណ្តាប្រទេសសមាជិកទាំងអស់។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព ហត្ថលេខាខាងក្រោមដែលបានទទួលសិទ្ធិប្រទានពីរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួនបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារទី៧ ស្តីពីប្រព័ន្ធល្អិតកាត់គយ ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌអាស៊ានស្តីពីកិច្ចសម្រួលទំនិញឆ្លងកាត់។

ធ្វើនៅក្រុងបាងកក ព្រះរាជាណាចក្រថៃ នាថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៥ ច្បាប់ដើមតែមួយ ជាភាសាអង់គ្លេស។

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃព្រុយណេដារូសារីម

ម៉េហ៊ីន ដាតូ អេមីឌី វ៉ាម៉ាន់ អ៊ុប្រាហ៊ុម
រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុទី II នៃឧទ្ធកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គាត ឈន់

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី

អគ្គស ឌី ជាប់ប៊ែលយូ ម៉ាតុវ៉ាដូជូ

រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ

សានធីតាប ភ័រីហាន់

អនុរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃម៉ាឡេស៊ី

ជាតូ សេរី អេមីល ហ្វីនី មហាមេត ហារណាដាស

រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុទី II

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា

យូ វីន សេង
រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុនិងចំណូល

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន

សេវ៉ា វី ម៉ូរីស៊ីម៉ា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

ចាម៉ាន់ សាន់ម៉ូកាវ៉ាណា
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃ

សុំម៉ៅ ផាស៊ី
រដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ប្រុច ជិតុន
អនុរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ

**ឧបសម្ព័ន្ធបច្ចេកទេស
វិធាននិងនីតិវិធីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន**

ផ្នែកទី១

បទប្បញ្ញត្តិនិងនីតិវិធីទូទៅ

មាត្រា១.- វិសាលភាព

ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារទី៧ ស្តីពី " ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយ " ឧបសម្ព័ន្ធនេះកំណត់ពីវិធាន និងនីតិវិធីក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន ។

មាត្រា២.- ភារកិច្ចរបស់បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ

១- ក្នុងការដាក់ទំនិញក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ ត្រូវទទួលខុសត្រូវទូទាត់រាល់បំណុលពន្ធនិងអាករដែលអាចបង្កឡើងដោយសារភាពមិនប្រក្រតី កើតឡើងមុនពេលប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ត្រូវបានបញ្ចប់។ ការទទួលខុសត្រូវនេះ អនុវត្តដោយស្មើភាព ចំពោះទំនិញដាក់ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន ដោយតំណាងដែលទទួលបាន ការអនុញ្ញាតពីបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ។

២- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយត្រូវបានតម្រូវដូចខាងក្រោម៖

- ក- ត្រូវបង្ហាញនូវទំនិញដែលគ្មានការខូចខាត ដោយភ្ជាប់ជូននូវសំណុំឯកសារ ចាំបាច់មួយចំនួនទៅកាន់ការិយាល័យគយគម្យដ្ឋាននៅក្នុងអំឡុងពេលកំណត់ ណាមួយ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតបញ្ចប់នីតិវិធីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន នៅទីតាំងអាជីវកម្មរបស់គេដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤១នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ
- ខ- ត្រូវបង្ហាញនូវរាល់ឯកសារនិងព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការ ឆ្លងកាត់ ទៅកាន់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដោយអនុលោមតាមការសំណើសុំក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលបានចែង និង
- គ- ត្រូវពិនិត្យនូវបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាត់គយអាស៊ាន

៣- កថាខណ្ឌ១និងកថាខណ្ឌ២នៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះក្រុមហ៊ុនដឹកជញ្ជូនឬបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលយកទំនិញនិងដឹងថាទំនិញទាំងអស់នេះត្រូវដឹកជញ្ជូនក្រោម នីតិវិធីឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន។

មាត្រា ៣.- ការកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់

- ១- នៅក្នុងវិធានទូទៅ ទំនិញឆ្លងកាត់នឹងត្រូវបានធានាដោយការកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈ៖
 - ក- កន្លែងដែលផ្ទុកទំនិញ នៅពេលដែលមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនត្រូវបានអនុម័ត ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹង/ឬ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងនេះត្រូវទទួលស្គាល់ដោយការិយាល័យគយដើមទី ថាសមស្របសម្រាប់ការកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈ ឬ
 - ខ- កញ្ចប់ទំនិញនីមួយៗក្នុងកេសផ្សេងៗគ្នា ។

២- មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលត្រូវទទួលស្គាល់ថាសមស្របអាចកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈប្រសិនបើ៖

- ក- អាចកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈដោយងាយស្រួលនិងមានប្រសិទ្ធភាព
- ខ- គ្មានទំនិញណាមួយក្នុងចំណោមវត្ថុធាតុដើមដែលបានកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈហើយ ដោយពុំមានបន្ទុកឱ្យឃើញនូវស្លាកស្នាមនៃការខូចខាតឬដោយពុំមាន ស្លាកស្នាមនៃការផ្តាច់ត្រាគយឬស្របច្បាប់លក្ខណៈឡើយ
- គ- ពុំមានកន្លែងចន្លោះទំនេរដែលអាចលាក់ទំនិញបាន
- ឃ- កន្លែងដែលបម្រុងសម្រាប់ផ្ទុកទំនិញ ត្រូវអាចចូលត្រួតពិនិត្យបានយ៉ាងងាយស្រួល ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

៣- ការិយាល័យគយដើមទីអាចលើកលែងនូវតម្រូវការសម្រាប់កិច្ចសន្យាស្របច្បាប់លក្ខណៈ ក្នុងករណីដែលស្ថានភាពទំនិញដែលត្រូវដឹកជញ្ជូនមានលក្ខណៈពិបាកក្នុងការអនុវត្ត ប៉ុន្តែការ បរិយាយនៃទំនិញទាំងនេះមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដែលងាយស្រួលក្នុងការកំណត់យថាប្រភេទ ទំនិញ។

**ផ្នែកទី២
ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានវិទ្យា**

មាត្រា ៤.- ការអនុវត្តនៃការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យអេឡិចត្រូនិកសម្រាប់ការ សម្របសម្រួលទំនិញឆ្លងកាត់

១- ដោយគ្មានការប៉ះពាល់ដល់កាលៈទេសៈពិសេសណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ២ មាត្រា៣២នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីត្រូវប្រើព័ត៌មានវិទ្យា

ដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យនិងចុះបញ្ជីពិនិត្យ តាមដាន និងផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹង នីតិវិធីនៃប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន។

២- ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ ប្រព័ន្ធដែលត្រូវបានអនុម័ត ត្រូវរួមបញ្ចូល នូវវិធានការសម្រាប់ពិនិត្យពីប្រភពភាពត្រឹមត្រូវនិងសុចរិតភាពនៃទិន្នន័យនិងការពារទិន្នន័យ ទាំងនោះ ក្នុងហេតុការណ៍ចេញឯកសារឬការបំផ្លាញដោយខុសច្បាប់ ឬការបាត់បង់ ជាយថាហេតុ ការកែសម្រួលឬការចូលទៅកាន់ទិន្នន័យដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបង្កើតនិងរក្សាប្រកបដោយសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុង ប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ សម្រាប់ប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ានឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាព និងភាពជឿទុកចិត្ត ។

មាត្រា ៥.- ស្តង់ដារសារអេឡិចត្រូនិកសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់

១- សម្រាប់ការបញ្ជូនទិន្នន័យពីគយ ការិយាល័យគយដើមទីត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានលម្អិត ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិវិធីទិន្នន័យផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន ទៅឲ្យការិយាល័យគយគម្ពុជាន ដោយប្រើប្រាស់ សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “កំណត់ត្រាការមកដល់ទិន្នន័យដោយប៉ាន់ស្មាន” និងទៅឲ្យការិយាល័យ គយឆ្លងកាត់នីមួយៗដោយប្រើប្រាស់សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “កំណត់ត្រាទិន្នន័យឆ្លងកាត់ដោយ ប៉ាន់ស្មាន” ។

២- ការិយាល័យគយឆ្លងកាត់ត្រូវកត់ត្រានូវទិន្នន័យឆ្លងកាត់ ដោយផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយ សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “កំណត់ត្រាទិន្នន័យឆ្លងកាត់ដោយប៉ាន់ស្មាន” ដែលទទួលបានពីការិយាល័យ គយដើមទី។ ការឆ្លងកាត់ទិន្នន័យត្រូវជូនដំណឹងទៅឲ្យការិយាល័យគយដើមទីដោយប្រើប្រាស់ សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “ការជូនដំណឹងការឆ្លងកាត់ព្រំដែន” ។ ការិយាល័យគយឆ្លងកាត់ក៏អាច ប្រើប្រាស់នូវសេចក្តីជូនដំណឹងនេះដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ថាទិន្នន័យនេះបានត្រូវស្ថិតក្រោម ការត្រួតពិនិត្យគយជាបន្តបន្ទាប់ដែរឬទេ ។

៣- ការិយាល័យគយគម្ពុជាន ត្រូវប្រើប្រាស់សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “សេចក្តីជូនដំណឹង ការមកដល់ទិន្នន័យ” ដើម្បីជូនដំណឹងទៅឲ្យការិយាល័យគយដើមទី ពីការមកដល់នៃទិន្នន័យ។ សារអេឡិចត្រូនិកនេះត្រូវបញ្ជូនមិនឲ្យយូរជាងថ្ងៃបន្ទាប់ ក្រោយពីទិន្នន័យបានមកដល់ ការិយាល័យគយគម្ពុជាន។ ការិយាល័យគយគម្ពុជានអាចរក្សាទុកច្បាប់ចម្លងមួយច្បាប់ នៃឯកសារអមការឆ្លងកាត់ ប្រសិនបើចាំបាច់។

៤- នៅពេលប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់បញ្ចប់នៅទីតាំងអាជីវកម្មរបស់ធុរជនដោយអនុលោមតាម ការអនុញ្ញាតដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤១នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ ការិយាល័យគយគម្ភដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ ត្រូវ បានផ្តល់ដំណឹងពីការមកដល់នៃទំនិញឲ្យបានមុនពេលទំនិញទាំងនេះត្រូវបាននាំចេញ។

៥- នៅពេលដែលការិយាល័យនិមុត្តិធានានិងការិយាល័យគយដើមទី ស្ថិតនៅដែន ខុសគ្នានៃភាគីហត្ថលេខី សារដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យនិមុត្តិធានា ត្រូវ កំណត់ការព្រមព្រៀងគ្នារវាងភាគីហត្ថលេខី។

៦- លើកលែងតែមានការផ្តល់ហេតុផលផ្សេង ការិយាល័យគយគម្ភដ្ឋានត្រូវបញ្ជូន សារអេឡិចត្រូនិកស្តីពី “លទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យ” ទៅឲ្យការិយាល័យគយដើមទីមិនយូរជាង ពីរថ្ងៃ បន្ទាប់ពីទំនិញត្រូវបញ្ជូនមកដល់ការិយាល័យគយគម្ភដ្ឋាន។

**ផ្នែកទី៣
និមុត្តិធានា**

មាត្រា៦.- ទូទៅ

១- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយត្រូវតម្កល់និមុត្តិធានាសម្រាប់ធ្វើការទូទាត់បំណុលគយ ដែលអាចកើតឡើងក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន លើកលែងតែមានការផ្តល់ការ លើកលែងនិមុត្តិធានា ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ៨នៃមាត្រា១១ នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ។

២- ទាំងនេះអាចជា ៖

- ក- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក ដែលគ្របដណ្តប់តែប្រតិបត្តិការ ឆ្លងកាត់តែមួយលើក ឬ
- ខ- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក ដែលគ្របដណ្តប់ប្រតិបត្តិការឆ្លង កាត់ច្រើនលើក។

៣- អ្នកធានាត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីដែលនិមុត្តិធានាត្រូវតម្កល់ និងត្រូវទទួលបានការយល់ព្រមដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានា។ អ្នកធានាត្រូវបង្ហាញអាសយដ្ឋាន ផ្តល់សេវាក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់។ ក្នុងករណី ដែលអ្នកធានាគ្មានអាសយដ្ឋានផ្តល់សេវា អ្នកធានាត្រូវចាត់តាំងភ្នាក់ងារក្នុងដែនរបស់ភាគី ហត្ថលេខីនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់។

៤- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវបដិសេធក្នុងការយល់ព្រមចំពោះអ្នកធានាដែលមិនមាន លទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការទូទាត់បំណុលគយក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដែលបំណុលទាំងនេះអាច កើនដល់ចំនួនអតិបរមានៃនិមុត្តិធានា។

៥- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើកត្រូវអនុលោមតាមទ្រង់ទ្រាយដែលព្រមព្រៀងដោយភាគីហត្ថលេខី។

៦- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើកត្រូវអនុលោមតាមទ្រង់ទ្រាយដែលព្រមព្រៀងដោយភាគីហត្ថលេខី។

៧- ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកធានា ត្រូវផ្អែកលើការទទួលយកនិមុត្តិធានារបស់ខ្លួនដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានា។ ប្រតិបត្តិការនេះនឹងមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលការិយាល័យគយដើមទីទទួលយកប្រតិវិធីនីតិវិធីឆ្លងកាត់ ដែលអ្នកធានាធ្វើការធានា។

៨- ក្នុងករណីនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើកឬច្រើនលើកការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកធានាគឺមានដែនកំណត់ត្រឹមទឹកប្រាក់អតិបរមាដែលបង្ហាញក្នុងនិមុត្តិធានា។

៩- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវរក្សាកស្ថតាងពីការទទួលនិមុត្តិធានាពីអ្នកធានានិងត្រូវផ្តល់កស្ថតាងនេះក្នុងទម្រង់អេឡិចត្រូនិកទៅឲ្យការិយាល័យគយដើមទីតាមការស្នើសុំ។

១០- ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌដែលដាក់ចេញមិនត្រូវបានបំពេញ ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវលុបចោលការទទួលយកនិមុត្តិធានារបស់អ្នកធានា។

១១- ភាគីហត្ថលេខីទាំងអស់ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យលើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថភាពរបស់អ្នកធានាដើម្បីបំពេញការទាមទារនិងផ្តល់ហេតុផលទៅឲ្យការិយាល័យនិមុត្តិធានាពាក់ព័ន្ធ ដោយផ្អែកលើហេតុផលដែលអ្នកធានាអាចត្រូវលុបចោល។

មាត្រា ៧.- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើក

១- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើក ត្រូវគ្របដណ្តប់បំណុលគយដែលអាចកើតឡើងក្នុងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ពាក់ព័ន្ធ ដោយត្រូវគណនាលើមូលដ្ឋានអត្រាពន្ធនិងអាករខ្ពស់បំផុតនិងកម្រៃសេវាផ្សេងៗសម្រាប់ទំនិញក្នុងដែនដែលគ្របដណ្តប់ដោយប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់។

២- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើក ត្រូវតម្កល់ក្នុងទម្រង់ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ប្រាក់តម្កល់នៅការិយាល័យនិមុត្តិធានា
- ខ- លិខិតនិមុត្តិធានាដែលចេញទៅឲ្យបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ ដោយអ្នកធានា ឬ
- គ- និមុត្តិធានាដែលផ្តល់ដោយអ្នកធានា

ទម្រង់នៃការទទួលយកនិមុត្តិធានា ត្រូវកំណត់ដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានាក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខី ដែលការិយាល័យដើមទីស្ថិតនៅ ។

មាត្រា៨.- ប្រាក់តម្កល់

- ១- តម្លៃប្រាក់តម្កល់ត្រូវសមមូលនឹងតម្លៃសរុបនៃបំណុលគយដែលអាចកើតឡើង។
- ២- ប្រាក់តម្កល់ត្រូវជាប់រូបិយវត្ថុរបស់ប្រទេសដើមទីប្រជាមធ្យោបាយទូទាត់ណាមួយដែលទទួលស្គាល់ដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានានៃប្រទេសដើមទីនិងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិជាធរមានរបស់ប្រទេសដើមទី។
- ៣- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើកក្នុងទម្រង់ប្រាក់តម្កល់ ត្រូវមានសុពលភាពគ្រប់ភាគីហត្ថលេខីទាំងអស់។
- ៤- ប្រាក់តម្កល់ត្រូវបង្វែរសងវិញដោយការិយាល័យនិមុត្តិធានា នៅពេលដែលប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ត្រូវបញ្ចប់។

មាត្រា៩.- លិខិតនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើក

- ១- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយអាចប្រើប្រាស់លិខិតនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក ដែលចេញដោយអ្នកធានា។
- ២- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយអាចផ្តល់លិខិតនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញមួយលើកដែលមានតម្លៃស្មើនឹងបំណុលគយសរុបដែលអាចកើតឡើង ទៅឲ្យការិយាល័យនិមុត្តិធានា។
- ៣- អ្នកធានាត្រូវបង្ហាញលើលិខិតនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើកនូវដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីដែលលិខិតនិមុត្តិធានានេះមានសុពលភាព រយៈពេលសុពលភាព កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់នៃការប្រើលិខិតនិមុត្តិធានានេះ ដែលមិនត្រូវលើសពី៩០ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃចេញ។
- ៤- ប្រសិនបើការិយាល័យគយដើមទីទទួលលិខិតនិមុត្តិធានានៅថ្ងៃឬមុនថ្ងៃផុតកំណត់នៃការប្រើលិខិតនិមុត្តិធានា លិខិតនិមុត្តិធានានេះត្រូវមានសុពលភាពរហូតដល់ប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ត្រូវបញ្ចប់។
- ៥- លិខិតនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក ត្រូវមានលេខរៀងមិនជាន់គ្នានិងអនុលោមតាមទម្រង់ដែលព្រមព្រៀងគ្នាដោយភាគីហត្ថលេខី។
- ៦- អ្នកធានាត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតនៃលិខិតនិមុត្តិធានាដែលចេញទៅឲ្យការិយាល័យនិមុត្តិធានា។

មាត្រា១០.- ការប្រើប្រាស់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក

- ១- អ្នកធានាអាចផ្តល់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក ដើម្បីធានាប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយមួយលើក។

២- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើកត្រូវអនុលោមតាមទម្រង់ដែលបានឯកភាព ដោយភាគីហត្ថលេខីនិងត្រូវមានឈ្មោះបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គន្លងតម្លៃនៃនិមុត្តិធានាត្រូវស្មើនឹង តម្លៃបំណុលគយសរុបដែលអាចកើតឡើង។

៣- និមុត្តិធានានីមួយៗសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើកត្រូវតម្កល់នៅការិយាល័យ និមុត្តិធានានិងច្បាប់ចម្លងនៃនិមុត្តិធានាមួយច្បាប់ នឹងត្រូវរក្សាទុកនៅការិយាល័យគយដើមទី។

នៅពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញតែមួយលើក នឹងត្រូវលុបចោលនិងអ្នកធានាត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីការលុបចោលនេះ។

មាត្រា ១១.- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក

១- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយអាចប្រើប្រាស់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក ដោយផ្អែកលើតម្លៃយោង។ តម្លៃយោងត្រូវស្មើនឹងតម្លៃបំណុលគយសរុបដែលអាចកើតឡើង ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញដែលបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ ដាក់ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន សម្រាប់រយៈពេលយ៉ាងតិចប្រាំពីរថ្ងៃ។

២- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាពាក់ព័ន្ធត្រូវបង្កើតតម្លៃយោង ដោយសហការជាមួយបុគ្គល ធានាឆ្លងកាត់គយ ដោយពិចារណាលើ៖

- ក- ព័ត៌មានទំនិញដែលបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយបានដាក់ក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធ ឆ្លងកាត់គយអាស៊ាននាពេលកន្លងមកនិង/ឬការប៉ាន់ប្រមាណនៃបរិមាណ ទំនិញនិងតម្លៃទំនិញដែលត្រូវដាក់នៅក្រោមនីតិវិធីប្រព័ន្ធឆ្លងកាត់គយអាស៊ាន។

ខ- អត្រាពន្ធនិងអាករខ្ពស់បំផុតនិងកម្រៃសេវាផ្សេងទៀតដែលអនុវត្តក្នុងប្រទេសឆ្លងកាត់។

៣- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវតម្លៃយោងយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តង ដោយ ប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទទួលបានពីការិយាល័យគយដើមទីនិងត្រូវធ្វើការកែតម្រូវប្រសិនបើចាំបាច់។

៤- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យនិមុត្តិធានា ប្រសិនបើតម្លៃ យោងទាបជាងតម្លៃដែលត្រូវគ្របដណ្តប់សម្រាប់ធានាប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយបច្ចុប្បន្នឬ ប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយដែលគ្រោងអនាគត។

៥- តម្លៃដែលត្រូវគ្របដណ្តប់ដោយនិមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើកត្រូវស្មើនឹង តម្លៃយោង ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ។

៦- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយដែលបំពេញលក្ខណវិនិច្ឆ័យពាក់ព័ន្ធនឹងបទពិសោធន៍ ភាពជឿទុកចិត្ត និងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ អាចត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យផ្តល់នូវនិមុត្តិធានាសម្រាប់តម្លៃ

តិចជាងមុនឬមិនតម្រូវឲ្យតម្កល់និមុត្តិធានា ប៉ុន្តែជាកម្មវត្ថុនៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងភាគីហត្ថលេខី ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ។

៧- តម្លៃនិមុត្តិធានាដែលតម្រូវ អាចត្រូវកាត់បន្ថយ

ក- ៥០% នៃតម្លៃយោង ក្នុងករណីបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយបង្ហាញថា មានបទពិសោធន៍ គ្រប់គ្រាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីគយ ឬ

ខ- ២៥% នៃតម្លៃយោង ក្នុងករណីបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយបង្ហាញថា មានបទពិសោធន៍ គ្រប់គ្រាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីគយនិងសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច។

៨- ការមិនតម្រូវឲ្យតម្កល់និមុត្តិធានាអាចត្រូវផ្តល់ជូន ក្នុងករណីបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ បង្ហាញថា អាចបំពេញលក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១៥នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះនិងអាចគ្រប់គ្រង ប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូន និងមានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។

៩- ក្នុងការអនុវត្តកថាខណ្ឌខាងលើ ភាគីហត្ថលេខីទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើ៖

ក- ព័ត៌មានដែលផ្តល់ដោយបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយនៅក្នុងពាក្យស្នើសុំក្នុងទម្រង់ ដែលបានឯកភាពដោយភាគីហត្ថលេខី និង

ខ- យោបល់ណាមួយដែលទទួលបានពីភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុង កថាខណ្ឌ៧ នៃមាត្រា១៦នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ។

មាត្រា១២.- ការប្រើប្រាស់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក

១- និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក ត្រូវចេញដោយអ្នកធានា។

២- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវចេញឲ្យបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ នូវវិញ្ញាបនបត្រនិមុត្តិធានា សម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនដងចំនួនមួយឬច្រើន ដែលអនុលោមតាមទម្រង់ឯកភាពដោយភាគី ហត្ថលេខី ដើម្បីទុកជាកស្ថានភាព គាត់កាន់កាប់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក ។

៣- ក្នុងករណីទិន្នន័យនិមុត្តិធានាត្រូវផ្លាស់ប្តូររវាងការិយាល័យនិមុត្តិធានានិងការិយាល័យ គយដើមទីតាមរយៈបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងកមនាគមន៍ វិញ្ញាបនបត្រនិមុត្តិធានាត្រូវបញ្ជូលទៅ ក្នុងប្រតិវេទន៍ឆ្លងកាត់គយនិងត្រូវបោះពុម្ពនៅលើឯកសារអមការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់គយ។

៤- នៅពេលអវត្តមាននៃការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិក វិញ្ញាបនបត្រ និមុត្តិធានាត្រូវបង្ហាញដល់ការិយាល័យគយដើមទីដោយបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ។

មាត្រា ១៣.- ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកធានា

១- អ្នកធានាត្រូវទូទាត់បំណុលគយ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់គយ ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងបទប្បញ្ញត្តិនៃភាគីហត្ថលេខី នៅពេលភាពមិនប្រក្រតីត្រូវរកឃើញពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ។ អ្នកធានាត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាជាមួយបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយក្នុងការទូទាត់សងបំណុលនេះ។

២- ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកធានាត្រូវចាប់ផ្តើមនៅពេលប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ដែលធានាត្រូវទទួលយកដោយការិយាល័យគយដើមទីនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីនោះ។ អ្នកធានាត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយស្វ័យប្រវត្តិចំពោះអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីបន្ទាប់នីមួយៗ នៅពេលដែលទំនិញចូលទៅក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីបន្ទាប់នោះ។

៣- អនុលោមតាមកថាខណ្ឌ៨ នៃមាត្រា៦ នៃឧបសម្ព័ន្ធនេះ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកធានាត្រូវគ្របដណ្តប់មិនត្រឹមតែទំនិញដែលបញ្ចូលនៅក្នុងប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ ប៉ុន្តែថែមទាំងរាប់បញ្ចូលទំនិញស្របច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលអាចត្រូវផ្អាកនៅក្នុងកន្លែងផ្អាកវ៉ាន់របស់យានយន្ត ឬក្នុងតីន័រហើយគួរត្រូវបានប្រកាស។ វាមិនត្រូវពង្រីកដល់ទំនិញផ្សេងទៀត។

៤- ក្នុងករណីប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយមិនទាន់បញ្ចប់ និងភាពមិនប្រក្រតីត្រូវបានរកឃើញ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីត្រូវ៖

- ក- ក្នុងរយៈពេលកោសិបថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ ត្រូវបានទទួលយកដោយការិយាល័យគយដើមទីជូនដំណឹងដល់អ្នកធានាថានីតិវិធីមិនទាន់បានបញ្ចប់ និង
- ខ- ក្នុងរយៈពេលពីររយចិតសិបថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ត្រូវទទួលយកដោយការិយាល័យគយដើមទីជូនដំណឹងដល់អ្នកធានាថា ត្រូវ ឬអាចតម្រូវឲ្យទូទាត់បំណុលគយដែលគាត់ទទួលខុសត្រូវក្នុងនាមជាអ្នកធានាចំពោះប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូន។ សេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវមាន៖
 - (i) លេខបញ្ជីកានិងកាលបរិច្ឆេទនៃប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់
 - (ii) ឈ្មោះការិយាល័យគយដើមទី
 - (iii) ឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ និង
 - (iv) ទឹកប្រាក់ដែលត្រូវទូទាត់។

៥- អ្នកធានាត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលតម្រូវដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់គយ ប្រសិនសេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយដែលមានចែង

ក្នុងកថាខណ្ឌ៤ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវបានចេញជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកធានា មុនពេលផុត កំណត់នៃពេលវេលាកំណត់ពាក់ព័ន្ធ។

៦- ក្នុងករណីសេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវបានចេញអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ៤នៃមាត្រានេះ ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវជូនដំណឹងអ្នកធានាពីការទូទាត់បំណុលគយឬការបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការ ប្រព័ន្ធផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន។

៧- នៅពេលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីបានបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធ ផ្លូវកាត់គយអាស៊ាន អាជ្ញាធរមិនអាចទាមទារការទូទាត់ពីអ្នកធានាលុះត្រាតែមានព័ត៌មានក្លែង បន្លំក្នុងការបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការផ្លូវកាត់គយ។

៨- ក្នុងករណីអ្នកធានាមិនត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីការទាមទារទូទាត់ដែលកើតមានពីការ បញ្ចប់ការផ្លូវកាត់គយក្លែងបន្លំក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលប្រតិបត្តិការផ្លូវកាត់គយ ពាក់ព័ន្ធត្រូវបានទទួលយកដោយអង្គការគយក្នុងប្រទេសដើមទី អ្នកធានាត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យរួចផុត ពីការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រតិបត្តិការផ្លូវកាត់គយនោះ។

៩- អ្នកធានាត្រូវមានរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលការទាមទារទូទាត់ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវផ្តល់ជូន។ ប្រាក់សរុបដែលបានទូទាត់ត្រូវប្រគល់ឲ្យអ្នកធានាវិញ ប្រសិនបើ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលការទាមទារប្រាក់ត្រូវបានទូទាត់ អ្នកធានាអាចបញ្ជាក់ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចថា មិនមានភាពប្រក្រតីកើតឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការផ្លូវកាត់គយ។

មាត្រា ១៤.- ការលុបចោលនិងការដកហូតនិមុត្តិធានា

១- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាត្រូវលុបចោលការទទួលយកនូវនិមុត្តិធានា ឬដកហូត ការអនុញ្ញាតមិនតម្រូវឲ្យតម្កល់និមុត្តិធានារបស់បុគ្គលធានាផ្លូវកាត់គយ ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់នៅពេលចេញការទទួលយកនូវនិមុត្តិធានា ឬការអនុញ្ញាតមិនតម្រូវឲ្យតម្កល់ និមុត្តិធានាមិនត្រូវបានបំពេញ។ ការលុបចោលឬដកហូតត្រូវចូលជាធរមានភ្លាម។

២- អ្នកធានាអាចលុបចោលនិមុត្តិធានារបស់ខ្លួននៅពេលណាមួយក៏បាន។ ការលុប ចោលត្រូវធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទីដប់បួនបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានជូន ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅការិយាល័យនិមុត្តិធានា។

៣- ការដកហូត ឬការលុបចោលត្រូវមិនប៉ះពាល់ដល់កាតព្វកិច្ចណាមួយដែលកើតឡើង ពីលទ្ធផលនៃប្រតិបត្តិការផ្លូវកាត់គយដែលចាប់ផ្តើមមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការដកហូត ឬការលុបចោល ចូលជាធរមាន។

៤- ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដកហូត ឬការលុបចូលជាធរមានរាល់វិញ្ញាបនបត្រនិមុត្តិធានា ដែលចេញមុនកាលបរិច្ឆេទនេះ នឹងមិនមានសុពលភាពសម្រាប់ប្រើដាក់ទំនិញនៅក្រោមនីតិវិធី ប្រព័ន្ធល្អិតកាត់គយអាស៊ាន ហើយបុគ្គលធានាល្អិតកាត់គយ ត្រូវប្រគល់វិញ្ញាបនបត្រដែលខ្លួន កាន់កាប់ទៅឲ្យការិយាល័យនិមុត្តិធានាវិញដោយគ្មានការពន្យារពេល។

៥- ការិយាល័យនិមុត្តិធានាពាក់ព័ន្ធ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗពីចំណាត់ ការរបស់ខ្លួន អនុលោមតាមកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះទេ។

ផ្នែកទី៤

បុរេនេត្តិភាវូបនីយកម្មនៃការអនុញ្ញាត

មាត្រា ១៥.- លក្ខណវិនិច្ឆ័យទូទៅ

១- ដើម្បីមានសិទ្ធិជាធុរជនល្អិតកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាតនិងប្រើប្រាស់នីតិវិធីសាមញ្ញ លក្ខខណ្ឌទូទៅ ត្រូវបំពេញមានដូចខាងក្រោម៖

អ្នកស្នើសុំ៖

ក- ត្រូវមានការិយាល័យ ទីស្នាក់ការកណ្តាល ឬអាជីវកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ដែលចុះបញ្ជី នៅក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខី ដែលសំណើសុំសិទ្ធិជាធុរជនល្អិតកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាតត្រូវ បានធ្វើឡើង និង

ខ- ត្រូវប្រើនីតិវិធីប្រព័ន្ធល្អិតកាត់គយអាស៊ានជាទៀងទាត់ប្រក្នុងករណីសំណើសុំសិទ្ធិ ជាធុរជនល្អិតកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាតជាលើកដំបូង ត្រូវបង្ហាញនូវចេតនាក្នុងការប្រើនីតិវិធី ប្រព័ន្ធល្អិតកាត់គយអាស៊ានជាទៀងទាត់។

២- ដើម្បីធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងឲ្យត្រឹមត្រូវនូវនីតិវិធីសាមញ្ញ ការផ្តល់សិទ្ធិអាចត្រូវ ផ្តល់ជូនតែចំពោះបុគ្គលពាក់ព័ន្ធណាដែលរក្សាទុកកំណត់ត្រា អាចអនុញ្ញាតឲ្យអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យនីតិវិធីនិងអនុវត្តការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

៣- ក្នុងការពិចារណាលើសំណើសុំអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវពិចារណាលើករណី បទល្មើសនានាពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់គយឬពន្ធដារក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងមក។

**មាត្រា ១៦.- សំណើសុំផ្តល់សេចក្តីសម្រេចសម្រាប់អនុវត្តន៍កាត់គយទទួល
ការអនុញ្ញាត**

១- សំណើសុំសិទ្ធិជាធុរជនឆ្លងកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាត ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍
អក្សរក្នុងទម្រង់ដែលឯកភាពគ្នាដោយភាគីហត្ថលេខីនិងត្រូវចុះហត្ថលេខានិងកាលបរិច្ឆេទ។
សំណើសុំត្រូវបញ្ជាក់ពីនីតិវិធីសាមញ្ញដែលធុរជនស្នើសុំ។

២- បុគ្គលដែលស្នើសុំសិទ្ធិជាធុរជនឆ្លងកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាតនិងនីតិវិធីសាមញ្ញ
ពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

- ក- ភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានដែលផ្តល់ឲ្យ និង
- ខ- យថាភូតនៃឯកសារដែលភ្ជាប់ជាមួយ។

ការផ្តល់សិទ្ធិជាធុរជនឆ្លងកាត់គយទទួលការអនុញ្ញាត ត្រូវដកហូតនិងចូលជាធរមាន
ក្លាម ប្រសិនបើឃើញព័ត៌មានក្លែងបន្លំនិងមិនត្រឹមត្រូវ។

៣- សំណើសុំត្រូវដាក់នៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីហត្ថលេខីដែលអ្នកស្នើសុំបាន
បង្កើតអាជីវកម្ម។ ក្នុងករណីអ្នកស្នើសុំបង្កើតអាជីវកម្មក្នុងដែននៅក្នុងភាគីហត្ថលេខីច្រើនជាងមួយ
អ្នកស្នើសុំអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំនៅក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗ ប្រសិនបើមានបំណង។

៤- ការផ្តល់សិទ្ធិត្រូវផ្តល់និងសំណើសុំត្រូវប្រានចោលដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ
ជាធរមានរបស់ភាគីហត្ថលេខី។

៥- សេចក្តីសម្រេចបដិសេធសំណើសុំទាំងមូលឬផ្នែកមួយឬច្រើននៃនីតិវិធីសាមញ្ញដែល
ស្នើសុំ ត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការបដិសេធិ។

៦- ប្រសិនបើសំណើសុំមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំត្រូវផ្តល់ជូនក្នុង
រយៈពេលកៅសិបថ្ងៃចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលពាក្យស្នើសុំដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

៧- សេចក្តីសម្រេចត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវ
ជាកម្មវត្ថុនៃការពិនិត្យឡើងវិញដោយភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ដោយត្រូវផ្តល់យោបល់ក្នុង
រយៈពេលមិនលើសពីសាមសិបថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទទួលការជូនដំណឹង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា
សេចក្តីសម្រេចអាចត្រូវកែប្រែឬរក្សាទុក។

មាត្រា ១៧.- លិខិតអនុញ្ញាត

១-បន្ទាប់ពីពាក្យស្នើសុំរបស់បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយបំពេញលក្ខណវិនិច្ឆ័យដូចកំណត់
ក្នុងមាត្រា១៥នៃ ឧបសម្ព័ន្ធនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចផ្តល់សិទ្ធិជាធុរជនឆ្លងកាត់គយ
ទទួលការអនុញ្ញាត ដោយប្រើប្រាស់នីតិវិធីសាមញ្ញមួយឬច្រើន ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ការប្រើប្រាស់និមត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក
- ខ- ការលើកលែងការតម្រូវក្នុងការបង្ហាញទំនិញនិងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននៅ ការិយាល័យគយដើមទី
- គ- ការប្រើប្រាស់ការកិបត្រាគយឬសៀលគយពិសេសដែលមានការអនុញ្ញាត និង
- ឃ- ការប្រើនីតិវិធីសាមញ្ញផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយភាគីហត្ថលេខី។

២- លិខិតអនុញ្ញាតដែលផ្តល់ឲ្យប្រើនូវនីតិវិធីសាមញ្ញ ដែលចែងក្នុងកថាខណ្ឌ១(ក) នៃ មាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តក្នុងដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីទាំងអស់ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតផ្សេង ពីនេះ។ នីតិវិធីសាមញ្ញក្នុងកថាខណ្ឌរង១(ខ)និង១(គ)នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តតែក្នុងប្រតិបត្តិ ការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ដែលចាប់ផ្តើមពីដែនរបស់ភាគីហត្ថលេខីដែលផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតតែ ប៉ុណ្ណោះ។

៣- លិខិតអនុញ្ញាតដើមដែលចុះហត្ថលេខានិងកាលបរិច្ឆេទ និងលិខិតអនុញ្ញាតច្បាប់ ចម្លងមួយឬច្រើន ត្រូវប្រគល់ជូនអ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត។

៤- លិខិតអនុញ្ញាតនេះត្រូវមានសុពលភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលផ្តល់ ព្រមទាំង បញ្ជាក់លក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់នីតិវិធីសាមញ្ញដែលបានផ្តល់។

មាត្រា ១៨.- វិសោធនកម្ម ការបោះបង់ ឬនិរាករណ៍លិខិតអនុញ្ញាត

១- អ្នកកាន់កាប់លិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវជូនដំណឹងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពីកត្តាកើត ឡើង ដែលអាចជះឥទ្ធិពលលើសុពលភាពឬខ្លឹមសាររបស់វា ក្រោយពេលលិខិតអនុញ្ញាតនេះ ត្រូវបានផ្តល់ជូន។

២- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវដកហូត ឬ កែប្រែលិខិតអនុញ្ញាត នៅពេលដែល៖

- ក- អ្នកកាន់កាប់មានបំណងចង់បោះបង់សិទ្ធិអនុញ្ញាតរបស់ខ្លួន
- ខ- មានខ្លឹមសារមួយឬច្រើននៃលិខិតអនុញ្ញាតដែលផ្តល់ឲ្យលែងមានសុពលភាព
- គ- កត្តាកើតឡើង ដែលអាចជះឥទ្ធិពលលើការបន្តឬខ្លឹមសាររបស់វា ក្រោយពេល លិខិតអនុញ្ញាតនេះត្រូវបានផ្តល់ជូន ឬ
- ឃ- អ្នកកាន់កាប់បរាជ័យក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនជាធុរជនឆ្លងកាត់ទទួល ការអនុញ្ញាត ។

៣- ក្រៅពីការបោះបង់លិខិតអនុញ្ញាតដោយស្ម័គ្រចិត្ត អ្នកកាន់កាប់ត្រូវផ្តល់ការណែនាំ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវហេតុផលនៃការសម្រេចចិត្តលើការធ្វើវិសោធនកម្មឬការដកហូតលិខិត អនុញ្ញាត។

៤- ការដកហូតឬការធ្វើវិសោធនកម្មលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃដែល
កំណត់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង។

ផ្នែកទី៥
នីតិវិធីសាមញ្ញ

មាត្រា ១៩.- ការលើកលែងការបញ្ជាទំនិញនៅការិយាល័យគយដើមទី

១- បុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយ ដែលត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិជាធុរជនឆ្លងកាត់ទទួលការ
អនុញ្ញាតរួមទាំងសិទ្ធិប្រើប្រាស់និមុត្តិធានាសម្រាប់ចរាចរទំនិញច្រើនលើក អាចត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យ
ធ្វើប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ដោយមិនតម្រូវឲ្យបង្ហាញទំនិញនិងបំពេញប្រតិវេទន៍គយ
ឆ្លងកាត់នៅការិយាល័យគយដើមទី។ ការលើកលែងនេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន
ទំនិញដែលពាក់ព័ន្ធផងដែរ។

២- មធ្យោបាយនេះត្រូវអនុញ្ញាតតែនៅពេលដែលបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយតម្កល់
ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ និងទំនាក់ទំនងមកការិយាល័យគយដើមទីដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស
បញ្ជូនទិន្នន័យតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិក។

៣- ប្រតិវេទន៍គយឆ្លងកាត់ត្រូវតម្កល់នៅការិយាល័យគយដើមទី មុននឹងទំនិញត្រូវ
អនុញ្ញាតឲ្យយកចេញពីគយ។

៤- លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលាកំណត់ដែលការិយាល័យគយដើមទី
មានគោលបំណងដើម្បីអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ បន្ទាប់ពីពេលវេលានេះផុតកំណត់ ទំនិញត្រូវ
អនុញ្ញាតឲ្យយកចេញពីគយដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

- ៥- ដូចនេះ លិខិតអនុញ្ញាតត្រូវបញ្ជាក់៖
- ក- ការិយាល័យគយដើមទី ដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់
 - ខ- នីតិវិធីនិងពេលវេលាដែលបុគ្គលធានាឆ្លងកាត់គយត្រូវជូនដំណឹងដល់
ការិយាល័យគយដើមទី ដើម្បីអាចអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យចាំបាច់នានា មុន
ទំនិញដឹកជញ្ជូនចេញ
 - គ- វិធានការដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីធានាថាទំនិញអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណ រួម
ទាំងការប្រើប្រាស់ការកិបត្រាគយឬសៀលគយពិសេស ដោយបុគ្គលធានា
ឆ្លងកាត់គយ។

